"Можемо дійти до Москви і покажемо, що таке Україна", - військові

Читать на русском

"Можемо дійти до Москви і покажемо, що таке Україна", - військові

Останні 72 години над нами загрозливо гули російські безпілотники, які то пролітали, то знижувалися над своїми цілями. Тепер лунає гул українського дрона. Але він піднявся в небо не вбивати, а передати дані з тренувального табору.

Нас привезли на секретний полігон у Чернігівській області, де нових бійців готують перед відправкою на передову.

Найбільше тут вражає не град кулеметного вогню та команди інструкторів, а вік новобранців: більшості з них на вигляд 40-50 років.

Один ыз них – Ростислав з Одещини. Вдома на нього чекають дружина і двоє дітей.

Місяць тому він був водієм. А вже наступного місяця може опинитися в Росії, на Курщині, де Україна пообіцяла утримувати захоплені нею під час наступу, що почався місяць тому, території.

"Я вважаю, це правильне рішення", - ділиться він думками про операцію ЗСУ.

"Подивіться, як довго вони були на нашій землі. Ми так довго страждали, треба щось робити. Не можна сидіти склавши руки, поки вони захоплюють нашу територію. Що ми тоді будемо робити? Станемо їхніми рабами?"

Новобранців готують за прискореною програмою, оскільки Україна намагається стримати російські сили, що значно переважають їх за чисельністю.

За оцінками британського міністерства оборони, тільки в травні-червні в Україні загинуло 70 000 росіян.

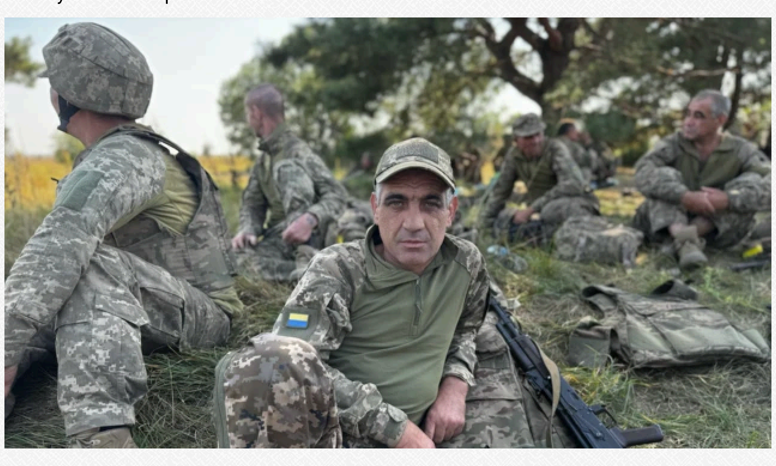

Підпис до фото, Ростислав, який незабаром вирушить на фронт, ще місяць тому був водієм

Під пекучим сонцем українські новобранці застрибують й вистрибують з американських броньованих машин і вчаться стріляти по позиціях ворога.

Вони не хочуть розголошувати місце навчань, тому просять показати їм зняті нами кадри.

У лісі неподалік бійці відбивають імітовану російську атаку на українські окопи, а над рівниною лунає гуркіт вибухів.

Минуло два з половиною роки від початку великої війни, і Україна відчайдушно потребує нових сил, тому ухвалила новий закон про мобілізацію, що знизив вік призовників з 27 до 25 років.

Однак серед цих чоловіків на полігоні молоді немає.

Усі вони вже пройшли 30-денну базову підготовку, і сьогодні вчаться надавати серйозну медичну допомогу: при переломах, вогнепальних пораненнях та великих кровотечах - за допомогою медичного обладнання, надісланого з Великої Британії.

То тут, то там видно неправильно накладені джгути. Хлопці жартують, стримуючи важку атмосферу.

Однак всі пам’ятають, що ця змодельована екстрена допомога вже зовсім скоро може знадобитись у похмурій реальності.

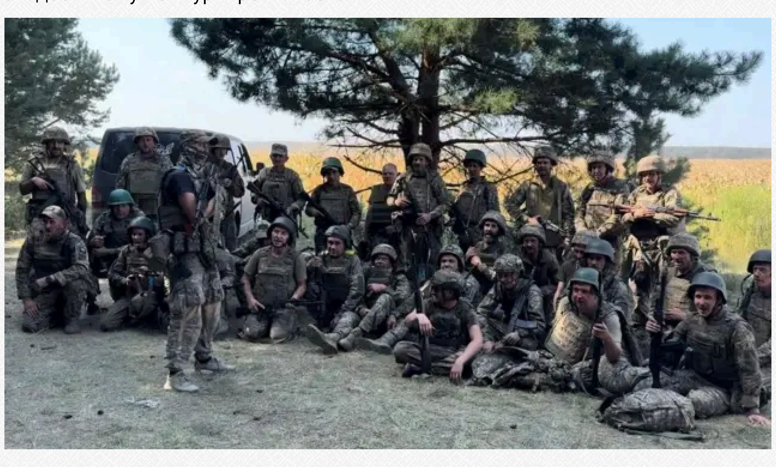

Підпис до фото, Більшість новобранців - чоловіки старшого віку

Один з солдатів, який супроводжував нас на базі, стверджує, що без достатніх навичок новобранців не відправлять на фронт.

"Ми не збираємось посилати їх на смерть", - жорстко заявляє він.

Втім, ми чули скарги, зокрема від професійних військових, що мобілізованих відправляють на інші фронти без належної підготовки й надто рано кидають у бій.

Україна відступає на ключових ділянках фронту, особливо біля стратегічно важливого міста Покровськ на Донеччині.

І наступ на російську територію дуже підняв бойовий дух українських бійців й надав війні нового змісту.

Однак тепер Україні доводиться воювати на ще одному напрямку, і це великий особистий виклик для президента Зеленського.

Його генерали мають вирішувати куди направити нові сили.

Максим, 30-річний будівельник, виглядає наймолодшим з цієї когорти новобранців.

"Нам потрібно тренуватися, тренуватися і ще раз тренуватися. Чим більше тренувань, тим більше ми навчимося. Це допоможе нам на фронті".

"А де саме на фронті?" – запитую я. "Ми готові захищати свою землю як на Донбасі, так і на Курщині", - каже він із гордістю, але нервово посміхаючись.

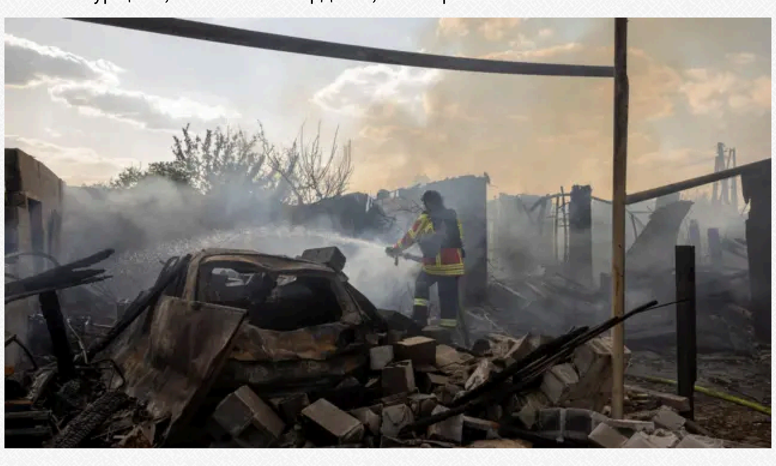

Автор фото, Reuters

Підпис до фото, Російські війська наступають на Покровськ

Раніше ми побували у ще одному навчальному таборі - на Сумщині, за кілька кілометрів від російського кордону.

Дорогою туди бачили сумну картину: російська артилерія вщент зруйнувала цілі вулиці.

Цивільні давно залишили ці місця, єдині жителі - люди в зеленій формі та за кермом армійських автівок.

На під’їзді до табору бачимо БТР, який щойно повернувся з Курщини та з ревом виїжджає зі свого укриття.

Він розвертається і з величезною швидкістю мчить по вистеленій навісом доріжці, залишаючи позаду величезний шлейф мідного пилу.

"Тих російських бійців, які здавалися, ми брали в полон. А тих, що нападали на нас, ми вбивали", - розповідає український командир з позивним "Сторм".

Його 22-га механізована бригада першою увійшла на територію Росії.

"Ми зайшли далеко в Курську область. Були як передовий загін. На чужій землі почувалися іноземцями. Не у себе вдома".

Батько п’ятьох дітей, з п’ятьма вищими освітами, "Сторм" відкидає помітну тінь у густому лісі.

Це - велетень із сивою борідкою й військовими татуюваннями, яке не прикриває армійське спорядження та бронежилет.

"Це ми там", - каже він, показуючи нам відео на своєму телефоні, де БТР мчить російським селом.

"Як це було, воювати з росіянами на їхній землі?"- запитую я.

"Я переживав за себе, за свою групу, за своїх бійців, за всіх. Звичайно, був страх".

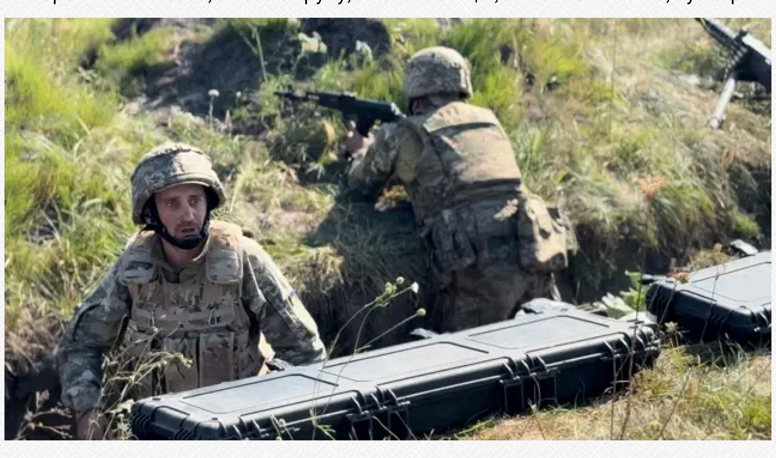

Підпис до фото, Нові бійці вже пройшли 30-денну базову підготовку

Як і всі українські військові, з якими я зустрічався, Сторм зі зрозумілих причин не хоче ділитися будь-якою оперативною інформацією, яка може допомогти росіянам.

Тому на моє запитання, чи знає він, як довго пробуде на російській території, дає прогнозовано розлогу й патріотичну відповідь, але без конкретики.

"Ми виконуємо наказ. Будемо там доти, доки нам накажуть. Якщо нам скажуть рухатися вперед, ми будемо рухатись вперед. Якщо скажуть відступити, ми відступимо".

"Якщо буде наказ, ми можемо дійти до Москви, і покажемо, що таке Україна і які наші хлопці - справжні козаки", - продовжує він у тому ж дусі.

Раніше повідомляли, що Київ перекинув до 10 000 елітних бійців на територію Росії в рамках свого швидкого наступу.

Міністерство оборони Росії стверджує, що українці зазнали там багатотисячних втрат.

Водночас головнокомандувач ЗСУ Олександр Сирський заявив, що Росія перекинула близько 30 000 військових з України на Курський напрямок.

Усі ці дані BBC не може перевірити.

Тим часом українські новобранці продовжують тренування. В ще одному секретному місці вони вибираються з німецької броньованої ремонтно-евакуаційної машини Bergepanzer.

Водій з позивним "Продюсер" - батько двох дітей, який не бачив їх вже три роки.

Вони з матір’ю виїхали до Італії за кілька тижнів після повномасштабного вторгнення Росії в лютому 2022-го.

Підпис до фото, Українські бійці тренуються на німецькій броньованій евакуаційній машині Bergepanzer

Ми не можемо встановити рівень українських втрат на Курщині, однак очевидно, що "Продюсер" займався поверненням пошкоджених і знищених на території Росії бойових машин.

"Я хочу, щоб ця війна закінчилась", - втомлено каже він нам дуже гарною англійською.

"Тому, що для неї (війни) немає жодних причин. Одна людина, Володимир Путін, напала на нашу країну. Що ж ми повинні робити? Ми повинні захищати наш дім. Захищати, захищати, захищати. Але Україна - менша держава".

Ця кількісна й територіальна невідповідність між Москвою та Києвом залишається ключовою темою постійних закликів президента Зеленського про більшу допомогу Заходу.

Перенісши війну на територію Росії, Україна активізувала своє суспільство, але занепокоїла деяких союзників, які, як і раніше, побоюються реакції Путіна та загрози ескалації бойових дій.

Однак поки що російський президент ігнорує, принаймні публічно, рану, завдану його країні.

Тим часом Україна стверджує, що, на відміну від Росії, не має необмежених запасів призовників для відправки на фронт.

А президент Зеленський невпинно просить Захід про додаткові системи ППО та про дозвіл бити західною зброєю по військових цілях на російській території.

Він стверджує, що це зараз має вирішальне значення – оскільки Київ воює і всередині країни, і за її межами.

Ми залишаємо тренувальний табір і українських бійців, які після навчань втомлено лежать на землі - у багатьох в руках пляшка з водою і цигарка.

Ростислав, який мріє повернутися до рідної Одеси, вважає, що Зеленський абсолютно правий.

"Росіяни можуть дістати до нашої території далекобійною зброєю, а в нас такої зброї немає, щоб дістати до їхньої території. Ми більше не можемо цього терпіти", - пояснює він.

"Ми хотіли б вдарити по Москві, щоб покласти край цій брудній війні. Страждають діти і мирні люди, страждають усі".

Над полем пролетіла ще одна тренувальна граната.

Наступного разу це будуть вже не навчання.

bbc.com

Теги: Нападение России на Украину | Напад Росії на Україну | Война | Війна | ЗСУ | ВСУ

Сергій Климчук
ОГЛЯДАЧ КРИМІНАЛЬНИХ НОВИН

02 вересня 2024 г., 15:35 | Переглядів: 2768 | Коментарі: 1

Роздрукувати | Надіслати товаришу

Коментарі:

comments powered by Disqus

2013-2026 © АНТИКОР — національний антикорупційний портал
Реклама на сайті • Наші партнери
Політика конфіденційності
Використання матеріалів сайту дозволено лише за наявності активного гіперпосилання на джерело. Усі права на тексти, зображення, фотографії та відеоматеріали належать їх авторам.